

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 4 — 2. Aarg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

1ste april 1924.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

Fra redaktionen.

Med mars utløp dette blads første aar. Det har vel været en og anden til lidt glæde, og det har utvilsomt været adskillige til forargelse. Men jeg tror, bladet var nødvendig, naar vi skal staa som egen ordensavdeling. Og saa *maatte* jeg jo til med det. For jeg fandt ingen anden, som kunde og vilde. Og hvad mig angaar, har jeg bare at si: Skyt ikke paa pianisten, han gjør det saa godt han kan.

Nu ser det ut til, at brødre og søstre begynder at forstaa, at skal bladet bli nogenlunde, hvad det bør bli, saa maa vi alle hjælpes ad, saamange som er varme av vor ordens tanker og for dens vel, og som har et godt ord at si. Da vil bladet bli et godt blad og gi os alle vekst og glæde.

Og saa vil det ogsaa bli et lønsomt blad at avertere i, idet det vil bli holdt av hele vor flok, som stadig vokser. Bladet vil da komme til at bære sig og ikke behøve at hvile paa mig personlig.

Fra 1ste april 1924 koster averteringen kun 75 kr. pr. helaar (12 numre) for en rute istedetfor tidligere 100 kr. Enkelt avertissement kr. 7,50 pr. rute istedetfor tidligere 10 kr. *Storstren.*

Lørdag og søndag 26.—27. april institueres i Prag en storloge for Tschekoslovakiet. Den ædle og pragtfulde kjæmpe Westheimer, som skal bli dens chef, ønsker alle norske brødre hjertelig velkommen.

Døden, tiden og arbeidet.

Efter en indvielse i loge «Kongssten», Fredriksstad.

Døden og livet nævnes ofte sammen og som jevnbyrdige.

Dette er paafaldende.

Det aarrækker varende mangfoldige liv stilles op mot den korte stund dødkampen varer.

Og dog er der likevegt, likesaavel som det kan være likevegt i et maleri, hvor der f. eks. tilhøre er et stort frodig landskap, tilvenstre en liten skikkelse.

Det som gir døden denne plads i vor bevidsthet, er vel dette, at mens livets landskap er gjennomstreift saa ofte, at vi kjender arten av de ting vi kan møte der, saa ligger dødens landskap i mørke.

Mangehaande er menneskenes tanker om dette landskap, like fra de gjængse kirkelige forestillinger om en uforanderlig lyksalighets- eller ulyksalighets tilstand over grækernes Hades, hvor menneskene gaar omkring som bleke skygger, til Indernes Nirvana, det store intet, hvor sjælen i en tilstand av uendelig fred glider nedad sølvfloden.

Vi kan ikke la være at spørre, og dog bør vi kanskje ikke fortape os altfor meget i gisninger. De makter som kan svare er tause, men livets maal og mening kan vi finde. Vigtigere end svar paa dødens gaader er svar paa det spørsmal livet stiller os: Hvad vil du gjøre nu?

Imidlertid, hvilke forestillinger menneskene end har hat om døden, en ting har de alle været enige om, dødens uundgaelighet.

Vanskeligere har de derimot hat for at erkjende dødens *nødvendighet*. Og dog føler vi den allé inderst inde. Ikke alene vilde jorden bli aldeles overbefolket, men ganske sikkert vilde tilstanden ogsaa ellers bli uutholdelig. Man vilde leve og nyde, den sterkeres ret vilde bli gjort gjældende endnu meget mere end nu.

Døden vilde være væk, men helvede være kommet isteden.

Nei, den lille skikkelse i bakgrunden av landskapet kan vi nok ikke undvære.

Døden er livets politi.

Christian Krohg har sagt: Uten død ingen skjønnhet. Nei, for døden er den store ordensmand, og uten orden ingen skjønnhet. Vi kan være forvisset om, at uten tanken paa døden som den strenge korrrekturlæser av vort livs manuskript, vilde dette bli endnu mere feilfuldt end nu.

Men det som bringer os døden, er *tiden*. Dette begrep, tiden, har ogsaa været gjenstand for mange spekulationer. Nogen mener, at alt i virkeligheten sker samtidig. Einstein gjør tiden til en dimension, i likhet med avstand. Tiden har dog *en* egenskap, som bestemt setter den i en anden klasse end avstandsbegrepet, tiden er uomvendelig. Mens en avstand kan gjennomløpes baade frem og tilbake, kan tiden kun gjennomløpes én vei, frem. Noget tilbake gis ikke.

Tiden er i visse maater likesaa merkelig som døden. Thi likesaavist som den bringer os døden, er den uadskillelig knyttet til livet. Hvis tiden stanset, stanset al bevægelse, thi bevægelse er, at den partikel, som i et givet øieblink er et givet sted, i neste øieblink er andet sted. Og uten bevægelse ingen forandring og uten forandring intet liv.

Fuglen i luften blev staaende stille med utspændte vinger belyst av en sol som aldrig gik ned.

Tanken, som du tænkte, blev staaende i din bevissthet som et filmbillede, naar filmen stanser.

Hvis din tanke var lykkelig, nuvel, da kan vel en saadan tilstand kanskje kaldes lykkelig, men liv kan den ikke kaldes.

Og menneskene ønsker liv.

Menneskene ønsker forandring.

Derfor hilser ogsaa, ihvertfald den unge, de ny tilstrømmende sekunder velkommen som den tørste de strømmende draaper.

Men eftersom tiden gaar, begynner mennesket ogsaa at frygte den, thi den er slik, den ikke bare gir, den tar ogsaa.

Og mennesket elsker det som er hans.

Først og fremst sin eksistens, dette at være, at oppleve, at nyde, at bevæges. Dernæst det han har knyttet til sig, sit utvidede jeg: sin egtefælle, sine barn, sit hjem, sin formue, sin position, sit ry.

Dette truer tiden med før eller senere at ta fra ham, derfor er hans følelser overfor tiden blandede og egentlig selvmotsigende.

Dog ét er ham klart, tiden bringer ham stadig nærmere døden.

Og for ung som gammel, døden er der. Den er taus, men den virker paa forhandlingerne allikevel, som den tause mand i forsamlingen, naar hans karakter er kjendt.

Naar mennesket er begyndt at reflektere over døden, vil hans tanker være av forskjellig art.

Jeg skal imidlertid ikke her komme ind paa døds-tankens betydning for skyldbevisstheten og dennes overordentlig viktige reaktioner i sindet. Jeg skal kun holde mig til den tanke, som vi finder hos alle folkeslag, primitive som utviklede. Er der ingen mulighet for at forlænge livet, eller skape noget som er av varighet? Skal intet overleve mig?

De som har gjenlevende barn eller slegt vil kanskje trøste sig dermed. De gamle nordmænd saa det som det største at kunne leve videre i et godt eftermæle. „Et jeg vet som aldrig dør, dom over hver som dør“.

Ibsen lar i „John Gabriel Borkmann“ hovedmotivet for Ella Renheim til at ta til sig søstersønnen være „trangen til at bli mindet med vemod og kjærlighet“. Men mange vil ikke slaa sig tilro med såadanne tanker. De fordrer at leve videre i noget, som ikke er knyttet til nogen anden individualitet, og her har vi sikkert en kilde til mange menneskelige storverk, netop i denne trang til livsforlængelse, om mulig evig. Mange skjønne bygverk, megen kunst er blit til under dette synspunkt.

Alt arbeide for at skaffe tilveie mere, end man selv forbruker, henger sammen med denne trang til at leve videre i noget. Thi den som ikke skaffer tilveie mere end han selv bruker, efterlater sig bokstavelig bare filler og bein.

De store formuer, tror man de samles bare for barna eller for at nyte livet, nei det er samme trang. Og denne trang er av overordentlig betydning for menneskehetens fremgang. Thi likesom den enkelte forretnings fremgang ikke avhænger av omsætningen, men av overskuddet, saa avhænger menneskehetens fremgang av det menneskelige arbeides samlede overskud.

Men livet er kort.

Derfor la os arbeide!

Dette gaar igjen hos alle vestens folk.

„Arbeid mens det er dag“, sier bibelen.

„Benutz die Zeit, sie geht so schnell von hinnen“, sier Goethe.

„Time is money“, sier engelskmanden med specielt engelsk tilsnit av den samme tanke.

„Laboremus“, sa et andet stort folk.

Paa tidens „memento mori“, husk døden, svarer altsaa vi vesterlændinger:

La os arbeide!

Østerlændingerne svarer anderledes.

„Øst er øst og vest er vest, og aldrig skal de møtes“.

Inderen sier: Da alt er forgjængelig, har tiden og dens ting ingen værdi. La os allerede nu nærme os

mest mulig den ulegemlige tilstand. Og sadhuen og jogien lukker sig ute fra livet og gaar op i andagt og ekstase for at hæve sin sjæl til forening med alsjælen.

Vi kan ikke følge dem i deres betraktningmaate. Vi kan ikke lukke os ute.

Paa tidens: „husk døden“, svarer østerlændingen: „forsak livet!“

Vi: „lev livet, arbeid!“

Tiden er altsaa vor fører, som fører os, hvor den vil, op paa skjønne utsikter og ned i mørke slukter, og som vi følger snart glad, snart motvillig, men alltid nærmende os døden, likesom draaperne, hvordan de end danser i hvirvelen, alltid nærmer sig sluket.

Men arbeidet hvad er saa det?

Mange anser det for vor fiende.

Men hvor de tar feil.

Arbeidet er din bedste ven.

Naar du er glad, fordobler han din glæde.

Naar du er bedrøvet, bærer han halvparten av din sorg.

Kan du ikke høre hvor din ven kalder?

Disse rappe hammerslag, disse glade hiv- og heiropprop, det er din ven, som kalder. Ingen ven er som arbeidet. Hvad du betrør denne ven, faar du alltid igjen med renter. Han sørger for din legemlige og aandelige sundhet, gir din krop en brynje av muskler og hvæsser din aand til et sverd.

Den ekstase som østerlændingerne finder i meditation, finder vi vesterlændinger i arbeidet.

Ekstase, det er potensert liv.

Den kan søkes i fest, men oftest med sur reaktion.

Arbeidets ekstase gir aldrig sur reaktion.

Men saa maa man forstaa at arbeide, d. v. s. man maa forstaa at *koncentrere* sig.

Gladstone blev engang spurt, hvad han ansaa for den vigtigste evne for at naa resultater i livet, og han svarte: „Evnen til at koncentrere sig.“

Paa de mekaniske verksteder har man noget, som kaldes skjærebrændere. Det er apparater, hvori man ved at føre sammen og antænde surstoff og acetylen opnaar en flamme saa het, at den smelter jern, saa man paa denne maate kan smelte svære staaletænger tvers over. Men det er én ting man maa være opmerksom paa, det nytter ikke at la flammen flakke frem og tilbake over staaletykket. Flammen maa koncentreres paa et eneste punkt, indtil stangen paa dette sted er smeltet tvers igjennem, saa først kan flammen føres videre.

Odd-Fellow er ogsaa igrunnen et middel til koncentration.

Frembringer du bølger i frit vand, vil du finde, at de hurtig taper i høide og forsvinder. Men frembringer du bølger i en trang kanal, vil de gaa meget langt med uforandret høide.

En slik kanal er Odd-Fellow.

Man kan aldrig arbeide for meget, og dog trænges ogsaa her en mild advarsel.

Der er noget, jeg vil kalde unyttig flid, eller rigtigere skadelig flid.

Det er Martas evige hustraak, som ikke frigjør, men binder aanden.

Til at undgaa den, vil Odd-Fellow være den bedste hjælper. Her samles vi for at se vort daglige arbeide litt paa avstand, se det i en anden belysning, paa en anden bakgrund. Arbeidet er en ven, men selv en ven kan være brysom. Han kan hænge over en, saa man ikke faar lov at være sig selv.

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøy maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøiet. — Men er dette alt De bør krøve? — Vort maal gjennom 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøy De kjøper: "Det skal være norsk tøy".

Figgen Co.,

Kirkegt. 32 — Kristiania.

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

CHR. 4. GT. 1 - KRISTIANIA

TELEFON 33 820

C. L. Augustson

Speilfabrik

Glassliperi

Glasindustri

Kristiania.

Telegramadr.: Glasindustri. Telefon: 37135 - 37156

OVERRETSSAKFØRER
C. S. HABBERSTAD

TORVET 13

TELEFON 30163 - 11718

C. Andersen & A. Meilstrup
Bygmester- & Entreprenørforretning

Konsulenter

ved kjøp og salg av eiendomme,
skjøn, værdi og andre takster.

Telefon 33 442 - 10 480.

Privat 40 704.

Gustav Heramb's

Malerforretning

Underhaugsveien 2.

— Telefon 19 006 —

Verksted: Parkveien 9.

Annoncebyraaet

TORDENSKJØLDSGT. 1 — TELEFON 33 603 — KRISTIANIA

ROSENKRANTZGT. 2 KRISTIANIA-TELEFONER 11989-33214

KLICHEER TIL ALLE SLAGS TRYKSAKER

GALASKJORTEN som ikke krøller sig heter

DONHESTER

og faaes kun hos

EDVIN THORSON og EDVIN THORSON A/S
— 18 Storgaten 18 — og 20 Karl Johansgate 20
(Egertorvet)

REVISION, BOKHOLDERIANLEG

tilpasset for alle forretninger, statusoppgjør
og regnskapsavslutninger utføres.

Inkasso og kommissioner for utenbys forretninger.

R. B. TRANBYE

SCHWEIGAARDSGT. 50 — KRISTIANIA

KNUTZENS BLOMSTERFORRETNING

DRAMMENSVEIEN 16 — KRISTIANIA

Telefon 45330.

Rikholdig Utvalg i Planter samt avskaarne Blomster.

Moderne Kransebinderi.

Utenbys Ordres expederes omgaaende.

Tryksaker

CITY-TRYKKERIET
RAADHUSGATEN 9

TRONDHJEM

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaegers

Ready bakepulver er NORSK
og fremstillet av kun
1ste klasses materialer

prøvet og anbefalt av norske eksperter.

Se næste spalte!

Telegr.adr.:
„Fisksølem“

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM
TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

K. Røed
Lotterikontor
Tondhjem

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/S **Pølsetabriken «Ringebu»**,
Gudbrandsdalen,
fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og flesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Advokat Sam. Johnson

og

O.r.sagf. Th. Øyan

Kristian IV.s gd. 13

Kristiania

Ready.

Statens inspektør for skolekjøkkener fru Helga Helgesen, uttaler den 8. februar 1923:

„Jeg har selv prøvet Chr. Christiansen A/S's bakepulver „Ready“ og har ogsaa lat det prøve ved et par skoler og ved statens kursus.

Det er drøit, faller derved billig og kan i enhver henseende hevde sig i konkurranse med utenlandske bakepulvere.“

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning

Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 13638

*Undertegnede anbefaler sig til utførelse
av alt slags.*

MALERARBEIDE
til dagens billigste priser.

Br. C. K. Fosholm,
Malermester.

Rosteds gate 3^a.

Telefon 39 017 k.

Vi er alle med i tidens armé. Og alle maa følge med, men de gjør det hver paa sit vis. Nogen er aandens, og haandens, forpatuljer, de har det værste slit. De maa være foran alle de andre, ofte i ulænde og morads.

Saa kommer spissen, fortroppen, de har mindre slit. Saa kommer den egentlige armé og endelig trosset. Og paa trosset er efternølerne, de som ikke kan gaa, og de som er *for dovne* til at gaa.

Ogsaa her kommer spørsmåal: F. eks, hvorfor er det slik, at nogen kan *dovne* sig paa trosset, selv om de har aldrig saa gode ben at gaa paa, mens andre stadig maa ta tørn i fortroppen?

Heller ikke her kan vi gi noget helt tilfredsstillende svar. I det hele tat, paa visse omraader er det vist meningen, at vi skal resignere med hensyn til vor videlyst.

Men én ting er alle vi paa det rene med:

Vi bør arbeide.

Naar det manende ord, jeg tænker paa, ikke rak frem til at bli vor loges *navn*, la os da ta det som vor loges *motto*:

Laboremus!

Laboremus.

Ved randen av sletten der ser jeg en port i en mur, og sletten av mennesker er sort. Som i dragsug gaar strømmen av kvinder og mænd, og nogen gaar ind og nogen blir igjen, — svinger ind, gaar forbi, — svinger ind, gaar forbi, mødre, sønner og venner i graat maa forbli, og jeg spørger en vagt: Er det *de*, som er fri, som gaar ind, eller vi. Men han svarer ei, gaar blot forbi.

Og hvert menneske paa sletterne følge jeg kan, den lekende gut frem til ældgammel mand, smaapiker blir lange og mørkner i haar, blir skjønne som blomster, som blomster forgaar. Jeg ser, at tilhøre er kvinder og mænd dypt bøid over rok, over plog, over pen; de til venstre gaar ledig, jeg spør hvorfor de alene er fri, men man svarer ei, gaar blot forbi.

Jeg vaagnet og saa, at vort Norge det laa som før under aaserne hvite og blaa og med dage, som langes med sol i vor gaard, hvor trærne svartner og svulmer mot vaar. Aa, saa faar vi en vaar og en sommer endnu, en arbeidets sommer og vaar, jeg og du. Og spørger en laps, hvortil al denne stri, saa heng bare i, la ham blot uten svar gaa forbi.

Henrik Breda.

Rebekkalogen «De syv Stjerner»

i Bergen, holdt i mars maaned en utlodning til indtægt for sit veldædighetsarbeide. Utlodningen varte i 3 dage og gav det overraskende gode resultat av over kr. 2600 netto. Disse penge er ment for størstedelen at skulle lægges til den kapital, som allerede havest til indkjøp av et litet hus paa landet i nærheten av byen. Huset skal benyttes som sommerhjem for vore gamle. Vi haaper hver sommer at kunne sende vore gamle til dette hjem for en 14 dages tid i partier paa 4 à 6 ad gangen. Huset skulde saa resten av aaret kunne benyttes av søstrene til søndagsutflugter.

Bestemmelsen om at søke at anskaffe et sommer-

hjem blev tat i et logemøte i februar maaned iaar, og da vi allerede har ca. kr. 4000,00 til øiemedet, er vi svært forhaapningsfulde med hensyn til en snarlig realisation av vort i disse vanskelige tider saa store maal. Der er nedsat en komite, som skal arbeide videre med planen.

Str. o. m.

Spredte tanker omkring brorskapstanken.

Av *br. oberst J. H. Vogt*, Molde.

(Forts. fra forrige nr.)

Men da skulde det heller ikke være vanskelig at erkjende, at den *hele* sandhet, den *absolute* sandhet, naturligvis er en virkelighet, den eier ingen av os, likesaalitt som vi fatter Gud.

Kristus kræver da heller ikke det av os, han sier kun:

„Hver den som er av sandheten hører Guds søns røst.“

Et glimt, en gnist kan lyse op, kan varme os.

Men vi maa være forsigtige med at tro at vi alene ser ret.

„Ikke at jeg har grepet det, men jeg jager derefter,“ sier Paulus.

Og en mægtig hjælp til netop at gjøre os „fattige i aanden“ er slike bøker som de jeg begyndte med at nævne.

Professor Størmer fører os som hans boks titel angir ut til verdensrummets dybder.

Ut fra vor snevre synskreds, langt forbi vort solsystem og de blinkende stjerner helt ut til de fjerneste stjernetaaker, som intet teleskop kan opløse i de solsystemer, som de visselig bestaar av, — fører han os. Avstande og dimensioner aldeles ufattelige for tanken. end sige for vor forstand og opfattelseevne. Ja, i sandhet: Vi selv, vore evner, vor strid og alt vort, hvor smaatt blir det ikke alt sammen.

Men han fører os ogsaa ind i stoffet. Vi læser om en verden i stadig skiften, et kræfternes spil, som intet øie kan se selv med det sterkeste forstørrelsesglas, men som allikevel videnskapen har midler til at dække.

I sandhet ogsaa her blir vor tanke svimmel, vor fatteevnes begrænsning fastslaat.

Men det gir os ogsaa en trøst, den at ogsaa det uendelig smaa er stort. I den faar vi da ogsaa av naturens vise bekræftet aabenbaringsens ord om, at vi trods alt kan være meget store i hans øie, som skapte og opretholder alt. Dog først og sidst: alt dette vidunderlige, baade det uendelig store og det uendelig smaa bør gjøre os beskedne i vor tro paa, at vi sitter inde med den *hele* sandhet, at vor opfatning av sandheten er den eneste rette.

Kan nogen virkelig længere tro, at alle vil bli evig fordømt som ikke tror, som jeg tror? —

Utvilsomt er nogen kommet længer i erkjendelse og kundskap end andre. Men for de kristne maa det være en stor ting, at bibelen, denne vidunderlige bok, er saa enkel, at salighetsveien kan findes selv av den enfoldigste og allikevel altid og til alle tider aabenbare nye sider selv for den lærdeste grubler. —

Og læser vi saa Kristian Schjelderups bok om Østens religioner og om deres hellige mænd, der forsaker alt og taaler alt for i grublen over livets gaader at trænge ind i den aandelige verdens store mysterium, som

endnu mere end den materielle verdens underer ligger over vor fatteevne, ja da stanser vi op ved ordet om at: Guds veie er ikke vore veie, hans tanker ikke vore tanker. —

Vi tror, og jeg personlig mener, at vi har grund til i tro, at kristendommen, som vi har den i evangelierne, staar over alle andre religioner. Men vi vet ogsaa at flere av disse endnu teller langt flere tilhængere end vor — Vestens religion. —

Og skulde det ikke være en tanke værd overveielse, at Gud aabenbarer sig for mange efter menneslekternes egenart og standpunkt til enhver tid. —

Overalt paa jorden, i alle folkeslag, religioner og raser findes venenskap, kjærlighet og søken efter sandhet. Derfor er det utvilsomt ret, at vi Odd-Fellows ikke kræver andet eller mere av den som træder ind i vor orden end at han skal tro „paa et høieste væsen som verdens skaper og opretholder.“

Det utelukker ikke at sand og levende kristendom naturlig ser sin største opgave i dette at forkynde Jesu Kristi evangelium. —

Verdens erobring for Kristus er da ogsaa efter min mening det eneste middel til fornyelse av den i materialismen nedsunkne menneskehet. La os bare ikke bli utaalmodige, men „bie paa Herrens time“, og lad os se med forstaaelse paa dem der ad andre veie søker frem til Gud.

„Hver den som er av sandheten
hører Guds søn's røst.“

Og tro ikke at fornyelsen, naar den engang kommer, akkurat vil komme i de *former* som vi nu mener gjemmer sandheten om Kristus og hans evangelium.

La det ikke gaa os som de skriftlærde og farisæerne i Kristi kjøds dage. —

Han skiltes fra sine disciple med de ord at han endnu hadde meget at si dem; men de kunde ikke bære det nu, men sandhetens aand som han vilde sende dem, vilde veilede dem til al sandhet.

Der er for tiden en høist merkelig mand som heter Sundar Sing. Her er vist flere som har læst om ham. Han er indier, født i rikdom og av høi byrd og oplært i al Indiens visdom, som den er nedlagt i de hellige bøker.

Men fred og hvile i Gud fandt han først i kristendommen.

Det er jo meget stort for os.

Men beskjæmmende, at han blev dypt skuffet, da han med store forventninger kom til de saakaldte

kristne lande. Dog ingen skuffelse har faat ham bort fra Kristus, som er bleven alt for ham, i sandhet „den kostelige perle“, „skatten i akeren“, som han har git alt for at eie.

Men han har ikke tat patent paa sandheten, han har kun en ubegripelig trang til at arbeide og ofre sit liv for, at Kristi herlighet maa bli aabenbaret og den levende kilde til salighet her og hisset.

Han har gaat paa en kristen skole og kunde blit indviet prest, men ubundet av noget dogme vil han kunne gaa til alle og prædike Kristus uten at dømme nogen. —

Ærbødig bøier han sig *saavel* for Indiens hellige mænd, der grubler over livets gaader og Guds hemmeligheter, som for enhver sandhetssøker paa jorden uten at opgi sin overbevisning om, at Kristus alene kan skjænke den fred, som overgaar al forstand.

Det er ikke alle givet at bli en Sadhu Sundar Sing, men ved at stilles ved siden av ham, møtes vi atter av dette:

„Hvor smaa vi mennesker er med vor ærgjærighet, selvgodhet og selvklokskap. —

Hvor tilbøielige er vi ikke til at ville skape mennesker, vi træffer, om i vort billede, vurdere dem efter saaledes som vi synes de *burde være*, istedetfor at søke efter Guds billedet i dem saaledes som det findes i hvert menneske — selv i det dypest sunkne. — Kort sagt: La os *else frem det gode* som findes i vore medmennesker, saa vil nok det onde eller mindre gode stanses i væksten og visne bort.

Hvor vil jeg da hen med alt dette som jeg nu har sagt eller rettere antydnet? Jo, *det samme som vort ritual fører frem for os*, nemlig:

at vi — hvis vi vil være rette Odd-Fellows, i venenskap, kjærlighet og sandhet maa erkjende hvor smaa vi er, hvor smaat vort stræv efter penger, ære og magt er, ja hvor ringe endog vore sorger og bekymringer er naar de stilles ved siden av livets virkelige værdier.

Det er naturligvis ikke galt at utnytte sine evner hvad enten det gjælder en ledende stilling eller at tjene penger. Naar det sker med forstaaelse av, at evnerne har vi faat i vuggegave, og at vi er Guds husholdere paa jorden. — Ikke magten for magtens skyld, men fordi den gir vekstgrund for evnernes utfoldelse til gavn for alle.

(Sluttet i næste nr.)

Møter i april 1924.

Loge nr. 1 *Norvegia*, Kristiania, Kr. Aug.gt. 6:

Loge nr. 2 *Eidsvold*, Kristiania, Kr. Aug.gt. 6:

Hver onsdag kl. 7¹/₂.

Loge nr. 3 *Eystein*, Trondhjem, Ths. Angellsgt. 10 b:

Loge nr. 4 *De syv fjelde*, Bergen, Neumannsgt. 11:

106.4.2.8 ≡ 106.4.9.8 0 + 1. 106.4.23.8 - + 1.
106.4.30.8 0 + 1. F. □

Loge nr. 5 *Vesterlen*, Stavanger, Ny Olavskleven 17:

Loge nr. 6 *Rune*, Kristiansund N.:

Loge nr. 7 *Ragnvald Mørejarl*, Aalesund, Skaregt. 14:

106.4.7.8' arb. □ 106.4.14.8. ≡ + 1. 106.4.28.8. F. □

Loge nr. 8 *Harald Haarfagre*, Haugesund:

Loge nr. 9 *Ekestubben m. d. grønne skud*, Stavanger, Laugmandsgaarden.

Loge nr. 10 *St. Hallvard*, Kristiania, Kr. Aug.gt. 6:

Loge nr. 11 *Vegøy*, Molde:

Loge nr. 12 *Kongsten*, Fredrikstad, Arbeiderforeningens lokale:

Loge nr. 13 *Malm*, Narvik.

Rebekkaloge nr. 1 *St. Sunniva*, Kristiania, Kr. Aug.gt. nr. 6:

106.4.10.7¹/₂ 106.4.24.7¹/₂

Rebekkaloge nr. 2 *Urania*, Kristiania, Kr. Aug.gt. nr. 6:

106.4.3.6¹/₂ 0 + 4. 106.4.3.8 - + 4.

Rebekkaloge nr. 3 *Vaar*, Stavanger, Ny Olavskleven 17:

Rebekkaloge nr. 4 *Pax*, Trondhjem, Ths. Angells gt. 10 b:

Rebekkaloge nr. 5 *De syv Sijerner*, Bergen, Neumannsgt. 11:

106.4.8.7¹/₂ - + 2. 106.4.22.7¹/₂ 0 + 1. F. □.

Rebekkaloge nr. 6 *St. Veronica*, Aalesund, Skaregaten 14:

Rebekkaloge nr. 7 *De hvite liljer*, Kristiansand.

Rebekkaloge nr. 8 *Midnatssol*, Narvik.

106.4.47.1¹/₂ 0 + 1. 106.4.15.7¹/₂ - + 2. 106.4.20.7¹/₂ F. □

NB. *Aarsannoncerende* faar nu tilstillet regning for 12 annonser; de fleste har endnu ikke faat det fulde antal; men bedes dog betale; der skal ikke bli gjort dem uret.

AALESUND

A/S Herreklædefabriken «Fix»

— Etableret 1907. —
Aalesund.
— Disponent N. Astrup Krohn —
Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Specialitet:
Finere herrekonfektion.

Rikstelefon 288.

Telegr.adr.: „Fix“.

STAVANGER

Største lager og utvalg

av alle sorter

norsk og utenlandsk skotøi

En gros **S. S. BREDAL** En detail
STAVANGER

BRØDR. KRAASBYE A/S

ULDVAREFARIK

ULDTÆPPER, VATTÆPPER
CHEVIOTS, FLONEL m. m.

MAASEIDVAAG pr. AALESUND
Telegrafadr.: KRAASBAS, AALESUND

Stavanger Konfektionsfabrik

Finere Herrekonfektion.

Mottar og stoffer til opsyning.

NORSK FISKEVEGN A/S

Import — Fabrikation — Export
Fiskeriutstyr en gros.

Aalesund

BOMULDSTRAAD — HAMPETRAAD — GARN
NOI — LINSNØRER — FORSYN — ANGLER ETC.
SPORTSFISKEREDSKAPER

Ingvald Haaland, Stavanger.

Handel og Fabrikvirksomhed.

Etableret 1887.
KOLONIALVARER, SYDFRUGTER, HERMETIK
KRYDDERIER EN GROS
JADAR NÆRINGSMIDDELFABRIK
Landmandsprodukter - Foderstoffe.

Privattelefoner:

Ingvald Haaland 174
Ingar B. Haaland 1425
Lauritz K. Haaland 187k

Telegramadresse:

KOLONIAL
Telefon og Rikstelefon
187 — 2087

BERGEN

OVERRETSSAKFØRERNE
AXEL GJELLESTAD
 OG
NORVALD HAGEN

L. GOLDFARB HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
 Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.
 Vaagsalm. 6 — Telefon 4629
 Strandgt. 96 — Telefon 4488

Til selskapsbordet anbefales

Frugter — Delikatesser
 — Confektürer —

— **A. F. L. O.** —

Zetlitzgate 19, Møhlenpris.
 Telefon 5807.

Hansker & Strømper

— Moderne utvalg —

K. & L. Pedersen
 Handelsbarakken, Strandgaten

Alb. F. Rasmussen Blomsterforretning

„Blomsterhuset“

Telefon 3165

Elisa Houge

Telefon 5572 — Nygaardsgate 51

Undertøi, Bluser, Kjoler, Hvitevarer

Gode kvaliteter — Lave priser

M. SOLBERG ^{A/s} - NESTUN ASSORTERET LANDHANDEL

Vestlandets eneste elektriske bakeri

— Kun. 1ste klasses varer —

Hans Haugland

Aut. mægler

Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning
 Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

B. D. S. Speditionsavdeling

Slotsgaten 11, Bergen.

Spedition — Transport — Toldklarering.

Telefon 5444.

Jacob Norseth privat 5942.

Guld :: Sølv :: Emalje

Stort utvalg

Rimelige priser

hos

Guldsmed K. Hestnes

Strandgt. 89

Torvet 1.

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser